

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 4T/82/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114010864
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Farkašová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2015:4114010864.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra samosudkyňou Mgr. Monikou Farkašovou, v trestnej veci proti obžalovanému Bc. L. R. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1,2 písmeno b/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.01.2016 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: X.. L. R. D. O. O. , nar. XX.XX.XXXX vo Svidníku, trvale bytom
T. Č.. XXX, starší referent Okresného
riaditeľstva PZ Nitra

je v i n n ý , ž e :

dňa 10.11.2013 v čase asi o 22.30 hodine v T. v priestoroch garáže rodinného domu číslo 204 pod vplyvom alkoholu používal na adresu svojej bývalej manželky I. R. vulgárne výrazy a vyhrážal sa jej slovami „zabijem ťa, odrežem ti hlavu“, pričom mal zovreté dlane v päst' a pohyboval sa smerom k nej, v dôsledku čoho pred ním ušla a privolala políciu následne v čase okolo 23.00 hodine sa aj v prítomnosti členov policajnej hliadky opakovane vyhrážal I. R. slovami „zabijem ťa, aj keď ma zoberú, pustia, ja sa vrátim a odtrhnem ti hlavu“, pričom vo vyhrážkach, že svoju bývalú manželku zabije, pokračoval aj počas predvedenia na políciu, čím u poškodenej vyvolal dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky splní, nakoľko vedela, že keď je opitý, je agresívny a je schopný tieto vyhrážky naplniť,

t e d a :

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu a tento čin spáchal na chránenej osobe,

t ý m s p á c h a l :

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona a § 127 odsek 5 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a § 57 odsek 1 Trestného zákona zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a nezistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona na peňažný trest vo výmere 1.500,- (tisíc päťsto) Eur.

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona ustanovuje sa pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) mesiacov.
Podľa § 57 odsek 2 Trestného zákona zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

o d ť o v o d n e n i e :

Na základe obžaloby okresného prokurátora prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému a vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie vypočutím obžalovaného, vypočutím poškodenej svedkyne I. R., svedkov T. U. H. T. I., prečítaním výpovede svedka N. P. a prečítaním na vec sa vzťahujúcich listinných dôkazov.

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 4T/82/2014 zo dňa 23.02.2015 bol obžalovaný X.. L. R. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa§ 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona a § 127 odsek 5 Trestného zákona a bol mu uložený peňažný trest vo výmere 1.500,- Eur.

Súd na základe výsledkov dokazovania vykonaného pred vyhlásením napadnutého rozsudku, ako aj z prečítaných listinných dôkazov, zistil, že:

Obžalovaný L. R. na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie skutku, ktorý sa mu v obžalobe kladie za vinu. Priznal, že v kritický večer mal vypité, keďže v priebehu dňa robil zabíjačku a potom ešte so susedom P. v čase medzi 20.00 hod. a 22.15 hod. popíjal hruškovicu. V tomto čase jeho bývalá manželka dva alebo tri krát nazrela do garáže. Keď P. odišiel tak znovu nazrela do garáže, nevyhrážal sa jej, mohol ju iba vulgárne poslať preč. V priebehu 15 minút prišla policajná hliadka, a keďže na tvári svojej bývalej manželky videl úsmev a aj z dôvodu jej predchádzajúcich vyhrážok, že ho dostane do basy, nezvládol situáciu a začal jej nadávať. Pripustil, že keď z domu odchádzal s policajnou hliadkou, tak jej mohol nadávať kurva, piča a povedať jej „odtrhnem ti tú sprostú hlavu“, čo však myslel slengovo. Nemyslel to však vážne, pretože v ruke nedržal žiadny predmet. Jeho bývalá manželka je ťažký alkoholik, kombinuje lieky s alkoholom, čo jej spôsobuje stavy, ako keby bola pod pervitínom. On pije iba príležitostne. V prípravnom konaní pri výsluchu pred sudkyňou pre prípravné konanie povedal, že bývalej manželke sa vyhrážal v garáži, ale uviedol to len z toho dôvodu, aby sa vyhol väzobnému stíhaniu.

Svedkyňa poškodená I. R. vypočutá v prípravnom konaní v prítomnosti obhajcu obžalovaného a následne aj na hlavnom pojednávaní uviedla, že po tom, čo sa zobudila na buchot z garáže, vošla do garáže, kde sa nachádzal jej bývalý manžel obž. R., ktorý sedel na drevenej lavičke. Keď ju zaregistroval začal po nej kričať „ty piča, zabijem ťa, odrežem ti hlavu“. Ona stála v garážových dverách asi 2 metre od obžalovaného, vtedy obžalovaný išiel smerom k nej, potácal sa a mal zaťaté päsťe, mal nepriateľský postoj a opakovane jej nadával. S dcérou, ktorá zišla s poschodia, vybehli z domu, lebo sa bála obžalovaného a následne zavolala políciu. Aj pred členmi policajnej hliadky sa jej obžalovaný vyhrážal, že ju zabije, títo ho upozorňovali aby s tým prestal, či si uvedomuje čo robí. Následne ako s policajtmí prechádzal okolo nej do služobného auta znovu vykrikoval: „keď ma pustia, aj tak ťa zajebe“, pričom sa k nej chcel priblížiť ale policajti mu v tom zabránili. Toto sa odohralo okolo 23.00 hod. Aj v minulosti sa stalo, že obžalovaný sa jej vyhrážal a dva krát to oznamovala na políciu, nedala však súhlas na jeho trestné stíhanie. Pod vplyvom alkoholu bol obžalovaný agresívny a aj v triezvom stave mal výbušnejšiu povahu. Ak by sa ho v kritický večer nebála, tak by nebola volala políciu.

Svedkyňa na svojich tvrdeniach zotrvala aj v rámci súdom nadriadenej konfrontácie s obžalovaným.

Svedkovia T. I. H. T. U., členovia policajnej hliadky, vo svojich výpovediach potvrdili, že boli vyslaní preveriť oznámenie pani R.. Po príchode od nej zistili, že sa jej manžel vyhrážal zabitím, táto mala roztrasený hlas a bola vystrašená, okrem toho im povedala, že sa schovala pred manželom. Obžalovaný sedel v garáži, javil známky požitia alkoholu a keď uvidel R., začal byť agresívny a aj pred nimi jej vulgárne nadával a vyhrážal sa jej fyzickou likvidáciou slovami „odtrhnem ti hlavu alebo odrežem ti hlavu“, toto viackrát zopakoval. Ich výzve na odchod k podaniu vysvetlenia sa obžalovaný podrobil, nasadol do služobného motorového vozidla a aj počas cesty na Obvodné oddelenie Policajného zboru v Zlatých Moravciach sa vyhrážal svojej manželke.

Z prečítanej výpovede svedka Ivana P. súd zistil, že sa s obžalovaným v kritický deň stretol v krčme v T., kde obžalovaný popíjal červený strik. Spolu sa presunuli do garáže rodinného domu, kde debatovali, hluční neboli a dali si po dva pol deci hruškovice. Počas jeho prítomnosti I. R. dva krát vošla do garáže, pozrela sa na nich nič nepovedala, a odišla. Ona obžalovaného neprovokovala. Počas doby, keď bol s obžalovaným v kontakte, tento javil známky požitia alkoholu, trochu sa mu plietol jazyk, ale bol kľudný. Domov odišiel okolo 22.05 hod.

V rámci dokazovania boli prečítané listinné dôkazy.

Uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn.4To/55/2015 zo dňa 30.6.2015 bol rozsudok Okresného súdu Nitra sp.zn. 4T/82/2014 zo dňa 23.02.2015 zrušený a vec bola vrátená súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný súd Nitra v intenciách uznesenia Krajského súdu v Nitre doplnil dokazovanie znaleckým posudkom T.. T. Ľ. a listinnými dôkazmi.

Znalkyňa z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých T.. T. Ľ., vypočutá k písomne vypracovanému znaleckému posudku, na hlavnom pojednávaní zotrvala na záveroch znaleckého posudku s tým, že po preštudovaní spisového materiálu, vrátane zvukovej nahrávky zo dňa 19.6.2012 a jej zvukového prepisu dňa 6.10.2015 realizovala psychologické vyšetrenie poškodenej I. R.. Taktiež si zadovážila a preštudovala fotokópiu zdravotných záznamov poskytnutú praktickou lekárkou, v ktorých nenašla žiadne informácie o tom, že by sa poškodená aktuálne alebo v minulosti liečila psychiatricky, navštevovala psychológa, alebo poukazy na skutočnosť, že by mala mať problémy s nadmerným konzumom psychoaktívnej návykovej látky, vrátane alkoholu. U poškodenej neboli zistené žiadne patologické rysy osobnosti, či už v podobe zmien v dôsledku organického poškodenia CNS, psychózy, alebo rozvinutej závislosti od psychoaktívnej návykovej látky, či nelátkovej závislosti. Z pohľadu intelektu a pamäťových schopností, je poškodená schopná správne vnímať, uchovávať v pamäti a následne si adekvátne vybavovať a reprodukovovať prežité udalosti a okolnosti, to sa týka aj tohto konkrétneho prípadu. Napriek tomuto konštatovaniu, jej výpovede týkajúce sa predmetnej veci z psychologického hľadiska nevykazujú plnú mieru vierohodnosti. Všeobecná vierohodnosť u poškodenej je zachovaná, determinovaná však tendenciou k subjektívnej modifikácii sebaobrazu sociálne žiaducejším smerom. Špecifická vierohodnosť nedosahuje známky plného psychologického potvrdenia. Z psychologického hľadiska je najpravdepodobnejšie, že výpovede a postoje poškodenej sú determinované emóciami, či už v podobe obáv z možnej teteroagresivity manžela, ale i emóciami zlosti, hnevu na obžalovaného v kontexte disharmonického, frekventnými a intenzívnymi konfliktami sprevádzaného spolužitia tak počas manželstva, ako i v porozvodovom období. U poškodenej nebola identifikovaná tendencia a potreba mstiť sa obžalovanému.

Obžalovaný X.. L. R. z miesta bydliska je hodnotný kladne, zo strany občanov na obžalovaného neboli žiadne sťažnosti, nebol riešený na Obecnom úrade za priestupok a nebolo u neho zaznamenané nadmerné požívanie alkoholických nápojov alebo návykových látok. Služobným úradom je hodnotený kladne. Podľa odpisu registra trestov obžalovaný doposiaľ nebol súdne riešený.

Na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní, bol zistený skutkový stav veci, náležite a v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie o vine a treste.

Vyhodnotením vyššie uvedených dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, a to jednotlivo aj v ich súhrne, súd dospel k jednoznačnému záveru, že skutok sa stal tak, ako je popísaný vo výrokovej časti rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu je nevinný. V prípravnom konaní pred vyšetrovateľom pripustil, že v zápale hnevu mohol poškodenej povedať „tie veci“, čo úprimne ľutuje, pred sudkyňou pre prípravné konanie sa priznal „začal som jej nadávať, škaredo, neovládol som sa, začal som sa jej vyhrážať“. Následne v ďalšej výpovedi pred vyšetrovateľom a na hlavnom pojednávaní poprel to, že by sa bol vyhrážal manželke spôsobom ako sa mu kladie v obžalobe za vinu. Priznal iba to, že bývalej manželke vulgárne nadával, ale až po tom, keď mu táto oznámila, že zavolá na neho políciu.

Napriek tomu, že znalkyňa T. T. Ľ. plne nepotvrdila špecifickú vierohodnosť výpovedí poškodenej, hoci poškodená popis základnej schémy priebehu inkriminovanej udalosti (v prípravnom konaní, na hlavnom pojednávaní aj priebehu znaleckého psychologického vyšetovania) opakovane zadefinovala zhodne, čo podporuje psychologickú vierohodnosť výpovede poškodenej, pri uznaní viny súd vychádzal nielen z tohto znaleckého posudku ale a predovšetkým z výpovede poškodenej I. R. a z výpovedí nestranných svedkov T. U. H. T. I., výpoveďami ktorých bola obrana obžalovaného vyvrátená.

Znaleckým dokazovaním bolo vyvrátené aj tvrdenie obžalovaného o tom, že by sa poškodená v minulosti alebo aktuálne liečila psychiatricky, navštevovala psychológa alebo že by boli u nej zistené problémy s nadmerným konzumom psychoaktívnej návykovej látky, vrátane alkoholu.

Poškodená opakovane v prípravnom konaní a aj na hlavnom pojednávaní o rozhodných skutočnostiach týkajúcich sa vyhrážok zo strany obžalovaného vypovedala zhodne.

Pri rozhodovaní o vine obžalovaného z prejednávaneho trestného činu nebolo podstatné, či svedkyňa do garáže, kde sa nachádzal obžalovaný prišla dva alebo trikrát. Pre uznanie viny bolo podstatné to, či sa poškodenej vyhrážal slovami, z ktorých táto nadobudla dôvodnú obavu o svoje zdravie a život. Táto obava bola preukázaná nielen výpoveďou poškodenej ale aj spôsobom jej následného správania sa, keďže táto po vyhrážkach obžalovaného v neprítomnosti svedkov, sa ukryla s dcérou za rodinným domom a kontaktovala políciu, ale aj výpoveďami členov policajnej hliadky, ktorí potvrdili, že po ich príchode I. R. bola vystrašená a triasol sa jej hlas a aj v ich prítomnosti obžalovaný pokračoval vo verbálnych vyhrážkach smerom k poškodenej, a napriek ich upozorneniam, vo svojich vyhrážkach pokračoval aj cestou k služobnému motorovému vozidlu polície a aj v motorovom vozidle cestou na Obvodné oddelenie PZ. Po predvedení na policajnom oddelení sa obžalovaný odmietol podrobiť dychovej skúške na zistenie množstva alkoholu v dychu a podrobil sa až dňa 11.11.2013 o 05.03 hod., kedy mu bola zistená prítomnosť alkoholu v dychu v množstve 0,66 mg/l.

Obžalovaný sa bránil aj tým, že poškodená na neho bezdôvodne podávala trestné oznámenia a bezdôvodne sa sťažovala na jeho správanie u jeho zamestnávateľa.

Zo zadokumentovaných listinných dôkazov mal súd preukázané, že poškodená okrem prejednávanej veci podala na obžalovaného dva krát oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu nebezpečného vyhrážania spáchaného dňa 24.3.2012, ktoré bolo odovzdané na prejednanie priestupku a následne konanie o priestupku bolo zastavené a za skutok spáchaný 19.6.2012 bolo trestné stíhanie zastavené.

Rovnako súd mal preukázané z listinných dôkazov, že obžalovaný podal tri krát oznámenie na I. R. a to pre podozrenie zo spáchania trestného činu ohovárania dňa 3.5.2012, pre podozrenie zo spáchania trestného činu porušovania tajomstva prepravovaných správ dňa 7.5.2012 a pre podozrenie zo spáchania trestného činu nebezpečného vyhrážania dňa 19.6.2012. Obžalovaný predložil súdu aj prepis zvukovej nahrávky zo dňa 19.6.2012 ako dôkaz o správaní sa bývalej manželky voči nemu a jej vyhrážaní sa mu. Z uznesenia MV SR (č.l. 93-94) vyplýva, že toto trestné oznámenie bolo odovzdané na prejednanie priestupku Oddeleniu priestupku Obvodnému úradu Zlaté Moravce, pričom z obsahu odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že v obžalovanom správaní manželky nezbudilo žiadnu obavu o život a zdravie a pokračovanie vo vyšetovaní v uvedenej veci pokladá za nepotrebné. Trestné oznámenia za skutky spáchané 3.5. a 7.5.2012 boli odmietnuté.

Je nepochybné, že medzi obžalovaným a poškodenou už počas trvania manželstva dochádzalo k nezhodám a konfliktom, ktoré vyústili do navzájom podaných trestných oznámení, na základe a ktorých však z rôznych dôvodov nedošlo k vzneseniu obvinenia.

Z vyššie uvedeného súd mal preukázané, že nielen poškodená ale aj obžalovaný podal na poškodenú bezdôvodne trestné oznámenia.

Tieto vzájomné oznamovania sú obrazom o nezhodách medzi obžalovaným a poškodenou tesne pred a aj počas rozvodového konania, keďže dňa 16.4.2012 obžalovaný podal návrh na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom a manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 35P/74/2012 zo dňa 20.12.2012, ako aj obrazom o tom, akú atmosféru v rodine a reakciu vyvolalo pojednávanie o návrhu na rozvod dňa 19.6.2012.

Existencia týchto trestných oznámení a rozhodnutia o nich však nijakým spôsobom neovplyvnili rozhodovanie súdu o vine obžalovaného z prejednávaneho trestného činu, pretože vina obžalovaného

bola preukázaná nielen výpoveďou poškodenej I. R. a výpoveďami svedkov T. I. H. T. U. ale aj priznaním sa obžalovaného pred sudkyňou pre prípravné konanie v konaní o návrhu na vzatie do väzby.

Obžalovaný namietal vierohodnosť výpovede svedka T. U., keďže podľa neho I. R. telefonicky kontaktovala svedka U. v snahe ovplyvniť jeho výpoveď v neprospech obžalovaného. Táto skutočnosť nebola preukázaná ani zadováženými výpismi z telefonických hovorov a túto skutočnosť poprel na hlavnom pojednávaní aj svedok U.. V neposlednom rade súd v tejto súvislosti poukazuje aj na úradný záznam zo dňa 10.11.2013 spísaný B.. T. I. H. B.. T. U., k prevereniu oznámenia, ktorý korešponduje s výpoveďami týchto svedkov ako aj s výpoveďou svedkyne I. R..

Zmenu výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní súd vyhodnotil ako účelové konanie, ako snahu obžalovaného vyviníť sa zo zažalovaného trestného činu, ktorý sa mu kladie za vinu a ako snahu zodpovednosť za vzniknutú situáciu preniesť na poškodenú.

Z výpovede svedkyne I. R. mal súd jednoznačne preukázané, že obžalovaný jej aj v minulosti pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával a vyhrážal sa jej, a aj keď na neho podala trestné oznámenie, následne nedala súhlas na jeho trestné stíhanie. V prejednávanej veci zo správania obžalovaného pociťovala strach a preto situáciu riešila tým, že telefonovala na políciu.

Vyhodnotením všetkých vyššie uvedených na hlavnom pojednávaní vykonaných dôkazov, v súlade so zásadou trestného konania, teda jednotlivo aj v ich súhrne, súd dospel k záveru, že skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba sa stal, že ho obžalovaný spáchal, pričom nevznikli žiadne pochybnosti o tom, že obžalovaný týmto svojim protiprávnym a úmyselným konaním, pod vplyvom alkoholu sa vyhrázaním smrťou takým spôsobom, že to u poškodenej, v tom čase už bývalej manželky, vzbudilo dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční, naplnil zákonné znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona, tak po objektívnej ako aj subjektívnej stránke, pričom čin spáchal na chránenej osobe v zmysle ustanovenia § 139 písmeno c/ Trestného zákona, teda na blízkej osobe v zmysle § 127 odsek 5 Trestného zákona. Súd ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi týmto jeho protiprávnym konaním a úmyselným zavinením na strane jednej a vzniknutým následkom na záujme chránenom ustanovením § 360 Trestného zákona (ochrana pred nebezpečnými vyhrážkami proti jednotlivcovi) na strane druhej, neboli žiadne pochybnosti.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery v zmysle § 32 a 34 Tr. zák. súd prihliadol na účel trestu v zmysle § 31 Tr. zák., na možnosť nápravy obžalovaného a na jeho osobné pomery, na terajší vzťah medzi obžalovaným a bývalou manželkou, pričom súd u obžalovaného ako na poľahčujúcu okolnosť prihliadol na to, že pred spáchaním trestného činu viedol riadni život, a nezistil žiadne priťažujúce okolnosti podľa § 37 Tr.zák. Následne súd dospel k záveru, že účel trestu v zmysle § 31 Tr.zák. keď súd odsudzoval obžalovaného za úmyselný trestný čin, bude splnený uložením aj trestom peňažným na spodnej hranici trestnej sadzby vo výške 1.500,- Eur, pretože vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy obžalovaného takýto trest považoval za dostatočný a trest odňatia slobody neukladal. Vymožená suma peňažného trestu pripadá štátu. Zároveň súd obžalovanému uložil aj náhradný trest v trvaní 5 mesiacov, pre prípad, že by výkon peňažného trestu zo strany obžalovaného mohol byť úmyselne zmarený.

Súd je toho názoru, že takto uložený trest zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne odradí iných od páchania trestnej činnosti.

Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti a okolnosti súd o vine a teste obžalovaného rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo

zrejme, ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konanie, ktoré rozsudku predchádzalo.